

במו שחלקים הקדושים ברוך הוא בהר סיני, כה חלום בגאלה האחרונה, שישראל שפָּאמָר בהם (שם י) וחמשים על בני ישראלי מארון מצרים, מצד עז התמים, שהם חמשים שנוט יובל, נאמר בהם (שם ט) הימה יעלו בהר. ובhem (שם יט) ויטע מלך האלים ההלך (שם יט) לפניו מנה ישב אל. ולهم נאמר לפניו מנה ישראל. ואלהם נאמר (שם יט) ואשא אתכם על פנוי נשרים, שהם ענני כבוד, ואבא אחכם אל. ובני ישראל יוצאים ביד רמה, כה יוציא את הפלמדי ביד רמה, כה יוציא את הפלמדי.

חכמים בכל הבוד הנזה. ובנו שאמר בעמי הארץ מטהר הדתות, (שם י) ויתיצבו במחתי הדר. כה יהונ במקונא בתרייטה, תחוות תלמידי חכמים, עבדא דאוזיל לרוגליה דסוסיא דמאיריה. וכגונא דאמ לון במחתי הדר, אם תקבלו תורה מوطב, ואם לאו שם תהא קבורהתכם. כי יתא שאמ לדם במחתי הדר: אם תקבלו תורה מוטב, ואם לאו שם תהא קבורהתכם. כה יהיה שם תהא קבורהתכם: אם תקבלו עליכם תלמידי חכמים ביאיצהת הגלות, באדם שרוכב על סוס ועבד שמשמשו - מوطב. ואם לא - שם תהא קבורהתכם בגולות.

וערב רב, כמו שנאמר בהם, (שם יט) וירא העם וינעו ויעמדו מרחק. כה יהיה רוחקים מן הגאה, ויראו תלמידי חכמים והעם התקדוש בכל הבוד הנזה, והם רוחקים מהם. ואם ירצו להתר捧 אתם, מה כתוב בהם? (שם יט) לא תען בז כי סקול יפקל או ירה יירה. באוטו זמן יתקדים בישראלי, וברד יגחנו ואין עמו אל נבר, והא אוקמייה אין מקבליין גרים לימות המשיח. (שם الأول א ב) ורשעים בחשך ידקמו, איןון ערבות רב. ובגין דא אמר נבייה עליהו, (יחזקאל יג) ואל אדמות ישראל לא יבוא.

**אמר אלהיג, רעיא מהימנא, הא שעטה איה לסלקה** (שם الأول-א ב) ורשעים בחשך ידקמו - הם ערבות רב. ומשום זה ארמת ישראל לא יבוא.

**אמר אלהיג, רועה גנאמן, הרי שעשה היה לעלות למעלה,**

**בגונא דפליג לון קדשא בריך הוא בטורא דסני, כי פליג לון בפרקנא בתרייטה, דישראל דאטמר בהון, (שם יג) וחמושים על בני ישראל מארץ מצרים, מטהר דאלנא דחיי, דאיןון חמשין שניין דיבלא, אטמר בהון, (שם יט) הימה יעלו בהר. ובהון (שם י) ויטע מלך האלים ההלך לפניו מנה ישראל. ולון אטמר (שם יט) וואשא אתכם על פנוי נשרים, דאיןון ענני כבוד. ואבא אחכם אל. ובני ישראל יוצאים ביד רמה, כי לפיק לתלמידי חכמים, בכל האי יקר.**

**ובגונא דאטמר בעמי הארץ מטהר הדתוב,** (שם יט) ויתיצבו במחתי הדר. כי יהונ במקונא בתרייטה, תחוות תלמידי חכמים, עבדא דאוזיל לרוגליה דסוסיא דמאיריה. וכגונא דאמ לון במחתי הדר, אם תקבלו תורה מוטב, ואם לאו שם תהא קבורהתכם. כי יטמא במקונא פורקנא בתרייטה, אם תקבלו עליכון תלמידי חכמים במקונא דגלוותא, אדים דרכיב על סוסיא, ועבדא דמשמש ליה מוטב. ואם לאו פמן תהא קבורהתכם, בגולותא.

**וערב רב בגונא דאטמר בהון,** (שם יט) וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק. כי יהונ רחיקין מן פורקנא, ויחמוץ לתלמידי חכמים, וילעמא קדיישא בכל האי יקר, ואינון רחיקין מיניהו. ואי בעו לאתחברא בתהיהו מה בתיב בהו, (שם יט) לא תען בז כי סקול יפקל או ירה יירה. בההוא זמנה יתקדים בהו בישראלי, (דברים לט) בז ברד יגחנו ואין עמו אל נבר, והא אוקמייה אין מקבליין גרים לימות המשיח. (שם الأول א ב) ורשעים בחשך ידקמו, איןון ערבות רב. ובגין דא אמר נבייה עליהו, (יחזקאל יג) ואל אדמות ישראל לא יבוא.

**אמר אלהיג, רעיא מהימנא, הא שעטה איה לסלקה** (שם الأول-א ב) ורשעים בחשך ידקמו - הם ערבות רב. ומשום זה ארמת ישראל לא יבוא.

**אמר אלהיג, רועה גנאמן, הרי שעשה היה לעלות למעלה,**